

Schorsing

1. Loop van de procedure

Partijen worden hierna genoemd appellante en de stichting.

Bij beroepschrift van 26 juni 2006, bij de Commissie ingekomen op 27 juni 2006, is appellante bij de Commissie in beroep gekomen van het besluit van de Stichting van 18 mei 2006 om haar te schorsen voor de periode van 18 mei 2006 tot 1 juli 2006.

De stichting heeft een verweerschrift ingediend, gedateerd 16 augustus 2006.

De mondelinge behandeling van deze zaak heeft plaatsgevonden ter zitting van de Commissie van 12 september 2006, alwaar zijn verschenen appellante, bijgestaan door mr. .... en vergezeld van haar echtgenoot, en voor de stichting mr. ...., vergezeld van ....., Algemeen directeur, en mevrouw ....., beleidsmedewerker personeel.

Partijen hebben ter zitting het woord gevoerd en hun standpunten toegelicht aan de hand van pleitnotities, die zij hebben overgelegd.

2. De feiten

2.1 Appellante is blijkens de door de stichting op 1 januari 1998 en door haar op 5 december 1998 getekende akte van benoeming met ingang van 1 januari 1998 voor onbepaalde tijd benoemd tot leraar aan de Rk Basisschool X te ..... voor 32:00 uren per week. Sedert 1 augustus 1999 is appellante werkzaam aan de Y te .....

2.2 Appellante is momenteel gedeeltelijk arbeidsongeschikt en werkt 50% tegen loonwaarde. In het kader van de reïntegratie is recent een maatwerkanalyse opgesteld, die door appellante op 17 mei 2006 is ontvangen. De maatwerkanalyse behelst een onderzoek door de bedrijfspsycholoog naar de hulpvraag voor eventuele coaching.

2.3 Op 24 april 2006 is appellante telefonisch uitgenodigd door mw. .... of haar secretaresse voor een gesprek op 18 mei 2006. In dat telefoongesprek is appellante aangeraden zich te doen vergezellen van een juridisch adviseur. Appellante is vooraf niet op de hoogte gesteld van het onderwerp of de onderwerpen die de stichting met haar wenste te bespreken op 18 mei 2006. Bij het gesprek op 18 mei 2006 waren naast appellante en haar gemachtigde mevrouw ..... van de Onderwijsbond CNV aanwezig: mw. ...., directeur Ontwikkeling en Organisatie, en mw. .... Aan het eind van het gesprek is appellante met onmiddellijke ingang geschorst bij wijze van ordemaatregel in het belang van de organisatie voor de periode tot 1 juli 2006.

3. Het bestreden besluit, het beroep en het verweer

3.1 Het bestreden besluit houdt in dat de stichting bij brief van 18 mei 2006 appellante op grond van artikel F2.7 lid 2 sub e van de Collectieve Arbeidsovereenkomst voor het primair onderwijs (CAO) heeft geschorst bij wijze van ordemaatregel met ingang van 18 mei 2006 voor een periode tot 1 juli 2006.

3.2 Het beroep strekt tot gegrondverklaring daarvan. Daartoe heeft appellante het volgende aangevoerd. Het schorsingsbesluit is niet gemotiveerd. Tijdens het gesprek op 18 mei 2006 is evenmin een motivering kenbaar gemaakt. Het bestreden besluit is daarom op onzorgvuldige gronden genomen.

Voorts is aan appellante op 24 april 2006, toen zij werd benaderd om het gesprek op 18 mei 2006 in te plannen, niet medegedeeld welk onderwerp of welke onderwerpen de stichting met haar wenste te bespreken op 18 mei 2006. Appellante is daarmee niet in de gelegenheid gesteld het gesprek voor te bereiden. Ter zitting is hieraan namens appellante toegevoegd dat appellante voorafgaand aan het schorsingsbesluit niet in de gelegenheid is gesteld haar opvattingen omtrent een voorgenomen schorsing kenbaar te maken.

Eerst na het schorsingsbesluit en na herhaalde verzoeken daartoe heeft de stichting de stukken die ten grondslag hebben gelegen aan de bestreden beslissing, aan appellante toegezonden. Appellante was voordien niet bekend met de inhoud van deze stukken. Een van de stukken is achteraf opgemaakt.

Er is appellante niet gebleken dat op basis van een zorgvuldig onderzoek een afweging heeft plaatsgevonden van haar belangen en de belangen van de stichting of dat naar een andere oplossing is gezocht voor de door de stichting genoemde problematiek. Appellante is van mening dat uit de toegezonden stukken geen noodzaak tot schorsing valt te destilleren. Ook zijn door de stichting geen

concrete feiten genoemd aan de hand waarvan de stichting met ingang van 18 mei 2006 voor een periode tot 1 juli 2006 tot schorsing is overgegaan. Niet valt in te zien waarom appellante haar werkzaamheden tot de zomervakantie niet heeft kunnen voortzetten.

Appellante vraagt zich af wat de aanleiding is geweest om een rechtspositionele maatregel op te leggen, nu in de periode van ruim drie weken tussen het moment van inplannen van het gesprek en de ontvangst van het schorsingsbesluit appellante gewoon heeft gewerkt en er wat haar betreft niets is voorgevallen.

Met de inhoudelijke analyse van de bedrijfspsycholoog die appellante op 17 mei 2006 heeft ontvangen, en de aanwijzingen die daarin aan de stichting zijn gegeven, heeft de stichting niets gedaan. Sterker nog, de stichting heeft een schorsingsmaatregel opgelegd. Appellante is door het schorsingsbesluit zeer zwaar in haar belangen getroffen. Zij is van mening dat het besluit een deugdelijke feitelijke grondslag mist. Ter zitting is hieraan namens appellante toegevoegd dat appellante opheffing wenst van de door haar onterecht geachte schorsing en verwijdering van de schorsing uit haar personeelsdossier. Ook acht appellante de opgelegde schorsing diffamerend.

3.3 De stichting bestrijdt de vordering gemotiveerd.

4. De beoordeling

4.1 De Commissie dient thans te beoordelen of de stichting in redelijkheid op 18 mei 2006 heeft kunnen besluiten appellante te schorsen als ordemaatregel en of de stichting de regels met betrekking tot schorsing als ordemaatregel correct heeft toegepast.

4.2 De stichting heeft gesteld dat nu de bestreden schorsing inmiddels op 1 juli 2006 is beëindigd en het gevolg van de schorsing niet meer kan worden teruggedraaid, het beroep tegen de schorsing geen enkel processueel belang meer heeft. Ter zitting is namens appellante betwist dat zij geen belang meer heeft bij haar beroep, zoals vermeld onder 3.2.

De Commissie kan de stichting in deze stelling niet volgen en wijst de stichting op hetgeen in artikel F2.7 lid 4 van de CAO is bepaald, namelijk dat de werkgever ingeval geen redenen aanwezig waren die de schorsing konden dragen, na overleg de werknemer naar vermogen zal rehabiliteren.

4.3 De stichting heeft in haar verweerschrift gesteld dat gezamenlijk in goed overleg is overeengekomen dat appellante tot het einde van het schooljaar geschorst zal worden. Ter zitting heeft de stichting hieraan toegevoegd dat het schorsingsbesluit niet is gemotiveerd omdat op het moment dat de schorsingsbrief werd gemaakt, partijen zojuist met elkaar om de tafel hadden gezeten en samen een schorsing waren overeengekomen. Appellante heeft deze stellingen van de stichting ter zitting met klem weersproken.

De Commissie is van oordeel dat de stichting niet heeft aangetoond dat partijen in het gesprek op 18 mei 2006 gezamenlijk de schorsing zijn overeengekomen. In het door mw. .... zelf opgestelde, overigens niet door partijen ondertekende verslag van het gesprek op 18 mei 2006, is opgenomen dat appellante nu over haar toekomst geen beslissing wil nemen. Over de schorsing is slechts vermeld dat appellante nu wordt geschorst in het belang van de organisatie.

4.4 De stichting heeft de schorsing opgelegd op grond van artikel F2.7 lid 2 aanhef en onder e. van de CAO. Op deze schorsing is eveneens van toepassing artikel F2.9 lid 1 van de CAO. Appellante heeft aangevoerd dat zij voor het eerst tijdens het gesprek op 18 mei 2006 heeft vernomen dat er klachten over haar functioneren waren van ouders en collega's. De brieven en andere stukken waarop de stichting haar besluit heeft gebaseerd, zijn haar eerst in juni 2006 verstrekt en waren voor haar nieuw met uitzondering van het gespreksverslag met de directeur van appellante in april 2005, de afspraken met betrekking tot mediation van 6 oktober 2005 en het verslag van het gesprek op 18 mei 2006, op welk verslag appellante overigens het nodige heeft aan te merken. De klachten zijn niet eerder inhoudelijk met haar besproken. De stichting heeft deze beweringen van appellante niet weersproken.

De Commissie stelt vast dat de stichting appellante niet op de in artikel F2.9 CAO voorgeschreven wijze op de hoogte heeft gesteld van haar voornemen om appellante te schorsen en dat zij appellante niet de gelegenheid heeft gegeven zich na kennisneming van de aangevoerde gronden tegen dat voornemen te verweren, zodat de stichting de regels met betrekking tot de schorsing niet op de juiste wijze heeft toegepast.

4.5 Voorts is de Commissie van oordeel dat de aangevoerde klachten en problemen niet van dien aard zijn dat zij een schorsing rechtvaardigen. De stichting heeft er kennelijk voor gekozen niets te doen met de adviezen van de bedrijfspsycholoog, die zij daags voor de schorsing had ontvangen. Ook is de Commissie niet gebleken van andere omstandigheden in de periode direct voorafgaand aan de schorsing, die de stichting noopten tot onmiddellijk ingrijpen.

4.6 Op grond van hetgeen hierboven is overwogen, is de Commissie van oordeel, dat de stichting appellante niet op formeel juiste wijze heeft geschorst, noch op inhoudelijke gronden tot schorsing van appellante heeft kunnen besluiten en dat het beroep van appellante daarom gegrond dient te worden verklaard.

5. De beslissing

De Commissie verklaart het beroep van appellante gegrond.

Deze beslissing is gegeven te Utrecht op 12 september 2006 door mr. E.S.M.Weterings-Zeegers, voorzitter, mr. L.A.S.Boersen, F.A.J. van Moorsel, mr. A.Schellart , leden, in tegenwoordigheid van G.H.Gerritsen, secretaris. In verband met de oververtegenwoordiging van de leden, gekozen door het onderwijspersoneel, heeft mr. Schellart zich van stemming onthouden.